

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel

Előfizetési ára: 3 hónapra 8 korona. Kétszer
korona, negyedévre 2 korona.

Vegyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felirat: DINKREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Dinkreve Nándor könyvnyomdája Celldömölkre
ide intézendők a szerelmi részt illető közleménye-
i hirdetések és mindenféle pénzületek.

Védekezés a

peronoszpóra ellen.

Vármegyénknek nagy részében mérhetetlen kárt okozott az a remületes jégeső, amely a múlt év július 28-dik napján járásunk fölött is pusztítva elvonult, tönkretéve egyebek közt a szép Kemenesalja díszének, a Saghegynek dunsak ígérkezett szőlőtermését. A szőlők megereszték a múlt évi tartós szárazságot is és kétségtelen, hogy a jéget növénynek sok kűzdelembe került a dupla csapást kibevetni. A mostani tavaszi esőzések tehát jótékonyan hatottak a szőlőre, mert a talaj nélkülözven a kellő mennyiségű nedvességet, valószínűleg ennek hiányában sok töké elpusztult volna. De másrészt azt is tudnunk kell, hogy sok esőzes folytán a peronoszpóra nagyon el szokott terjedni, amely pedig leszárítja a levelet s ezzel megöli a szőlőnek tüdejét. Mivel pedig ez szállítja a firtokba a keményítőt, mint a cukornak nyersanyagát, ennek fogva ha ez elpusztul, nem is lehet cukros mustot, tehát jó bort remélni.

Minatunk, mióta a permetezéssel

mégis ókszerűbben foglalkozunk, az volt és az ma is a gyakorlat, hogy először permetezünk május hó 10—20-ika között, néha valamivel előbb is, amint már azt az időjárás megengedi: virágzás előtt másodsor, aztán harmadszor és esetleg negyedszer is. Mivel azonban egy jeles szőlőgazda a mi módszerünkől némileg eltérő gyakorlati eljárása arról győzött meg bennünket, hogy a „jobbát követni nemcsak nem szégyen, hanem okos dolog”: átengedjük neki a szót, amint következik:

— Kétségtelen, hogy ez a vesz szintén a gondatlan, nem egyetértő és hanyag művelésnek a következménye. Nánuk akkor irvák ezt az elősőt, mikor már későn van. A permetezéssel spekulálnak mindaddig, míg a vesz nem mutatkozik, akkor pedig az már ugyszólván lekűzdehetetlen. Az én szőlőm nem ismerte a peronoszpórát. Megmondom röviden, mi nek talajadonitóm e mentességet. Először nem voltak szomszédaim, csak egyik oldalról. Másodsor eljárásom, aminek a sikert tulajdonítom, a következő volt. Késő ősszel lemetesztem a venyigét, de inkább csak nádvagás módjára és mesz-

ze elhordattam a vincellérházhoz, hogy föltüzeltessék. Trágyává felszeccskáznivalám nem fizette ki magát.

Azután az így megmetesztett tőkéket, de még a szőlő talaját is erősen megpermeteztettem a takarás előtt. Ugyanazt megismételtem tavaszkor kitakarás után. Okoskodásom elég egyszerű. A peronoszpóra mindenütt ott van a szőlő földjében. A talajon, a tőken, a lehullott levélen, a esomakon. Ennélfogva mindenütt üldözendő. Legjobbán üldözhető akkor, amikor az ő sorvasztó időszak, a tél beköszöntőben van. És mikor nincs hova elbujnia. Leghatásosabban üldözhető tehát, mikor a szőlő meztelen és így a perne minden porciáját belelepheti, hogy irmagostól kiürtsa a károkvót. A többit elgondolhatja minden gyakorlati gazda.

En csak azt mondom el, miért sikertelen nálunk a védekezés. Először azért, mert a kopasz tőkéket senki sem akarja védelmezni permetezőshöz részíteni és ennek a bajnak a fellepőst a gomba alapos ritkításával lehetetlené tenni. Másodsor, mikor mi permetezünk ugyszólván a szőlőnek csak a külső

A gróf ur husvétja.

Írta: Csüt Géza.

— Jean, milyen nap van ma? — kérdezte a szolgától, delután két órákor ügyében gróf Csányi Tibor, ki az ez-záki nagy kűrtyapárti után csak most ebred fel.

— Husvét, vasárnapja van, méltóságos uram.

— Tehát megint ünnepe van. Nem szeretem ezeket az ünnepeket. Ilyenkor nagyon is elevenek az utcék és túlságosan larmázik a nép. Mit gondolsz Jean, mivel lehetne a mai delütant agyonfűteni?

— Remek, tavaszi nap van odakűnn. Egy sétaköszítés a ligetbe — érdekes volna. Dehát a méltóságos ur nem szereti a zajt, a vásári sokadalmat.

— Igazad van, nem szeretem. De ha elgondolom, hogy a suhagó selyemruhás asszonyokkal is jól laktam és az orfeumok színházak kényujtanak valami újat, talán mégis a ligetbe kellene ma kísétnem

— A léletem nagyon érdekes. Ezsz néprándorlás, van ma a liget felé. És már működnek a zenék, kűrtörők, sőt a nyári vendéglők is megnyitkák. És friss, tuzesszemu, kartonruhas varrólánykak örűlnek odakűnt a ligetben a tavaszok.

— Nem szabad' lated, ez már olyasvalami, ama erdemes megnézni. Helyes, ma kimegyek a ligetbe.

— Befogassak?

— Nem. Gyálog fogok kísétni. Készítsd előt egy-ebb ruhámat, azt akarom felvenni.

Az más meghajolt es tavozott, a gróf meg felkelt agyából. Szelidarcu, kopaszodó, szűke, harmincéves ember volt a gróf. Barcvádi, érdekes szeméből visszatűkrűzött a világlatott, mindent megunt ember. Életének felet Páris-ban töltötte, csak nemrég tért onnan haza a fővárosba és rengeteg vagyonának kamatán most az itteni kaszinók zöld asztalánál kűzdeget. De tudomán hol megkedvezőtlenül.

Az más behozta utának ruháját. A gróf felöltözött és kinyitotta szobájának egyik ablakát. Pompás tavaszi levegő ömlött a szobába. A rajzózó napfény jóeső meleget árasztott es a grófnak eszébe jutottak igazának szavai. A friss, tuzesszemu, kartonruhas varrólánykak, akik most kűnn vannak a ligetben. Az annyira megunt selyemruhás, csipkes, ékszeres, affektuoz nagyvagyók után, valami igazító, nagyzeru dolog v lna ismeret-eket kötné egy- kartonruhas, úde varrólánykaval.

Felóra melva márzott sétált a gróf a széles, pompás Andrásos-úton, ment a liget fele és szivta a balzsamos tavaszi levegőt.

A pompás tavaszi nap fel Budapestet kicsalta a ligetbe. Ezrével sétált a nép, mely a legvegyesebb elemekből állott. Katonák, cselékek, iparosok, urak es urnók egyaránt kivették részűket abból a sok szórakozásból, amiket a liget egyformán nyujt mindenkinek. A mozik, hinták, ringispiték, nyári kaveházak és vendéglők, mutatványos bódék egyform a

ruhájához ferkőzünk. A levelek elfödik a rekenyöket, sőt a fürtöket is és így ezek ugyszólván híret sem hallják az oltalmazó permének. Minden üldözött élősdi oda menekül, ahol biztonságban érzi magát. Mindnyájan tudjuk, akik régebben szőlészkedünk, hogy a peronoszpóra azelőtt csak a levelekben jelentkezett. Mert akkorában az volt a szálló bölcsesség, hogy a fürtöt permetezni nem szabad. Ezért aztán az élősdi áttelepedett a fürtökre, ahol nem bántották. Most már a fürtökön is üldözik, tehát újabb buvóhelyet keres. Az ellene való védekezés fogyatékos lévén, egyre jobban szaporodik úgy, hogy maholnap minden védekezést kigunyol, ha erélyesebben sikra nem szállunk ellene.

Ennek első feltétele, hogy a permetezés a legkomolyabb formában kötelezőnek mondassék ki. Mert igazán nincs értelme annak, hogy például az aranka és hernyó elleni küzdelem elmulasztása törvényes megtorlás alá esik, ellenben a peronoszpóra ellen védekezik, aki hogyan akar. A lusta ember, akiben kiríthatatlanul benne van az ázsiai nem-bánomság, mindig talál valami jogcímet, hogy kötelességének valami koholt címen hátat fordítson. Így aztán az ő mulasztásából a leggondosabb szomszédot is ellepik a kártévők. Ha minden téren kártéritéssel tartozik, aki kárt okozott, érthetetlen, hogy miért üzhető az ilyen vetkes mulasztás megtorlatlanul a szomszédok rovására a szőlőben.

Ilyenkor mindenfelé rögtönzött tanácsossal kedveskednek egyes jó bácsik a megszorult embereknek és forgalomhoz segítenek sok boldogulni nem tudó

cikk-t és kuruzsló szert. Ezekről legközelebb fogunk beszélgetni, annál inkább, mert úgy látjuk, hogy a peronoszpóra szüretig folyton foglalkoztatni fogja a szőlősgazdákat. Szegény hegyaljaiak már ott tartanak, hogy szülöiket már végpusztulásban látják. Az állam a szőlőkre adott agrárkölesönért súlyos jótállást vállalt, tehát a szőlőknek megmentését és jövedelmezőségét is szívére kell vennie. Mi egyelőre főképpen csak a kérdés szociális oldalát nézzük. Ez pedig úgy fest, hogy semmiféle növényünk nem fogyaszt annyi napszámot és így nem foglalkoztat annyi munkáskezet, mint a szőlő. A mai kezelés mellett egy kataszteri hold könnyen megeszik 100 napszámot, ha minden munkát pontosan elvégeztetünk. Így aztán a félmillió holdra rugó szőlőterület közel 50 millió napszámra felel meg, ami a kivándorlásnak bizonyára leghatásosabb ellenszere. Egészen a legutóbbi időnkig ki is lehetett mutatni, hogy ahol kifizeti magát a szőlészkedés, ott nincsen kivándorlás. Hozzá még a szőlőben ugyszólván semmiféle gépmunka nem vált be és nem terjedt el szélesebb körben. *A szőlő tehát, mint a munkakereső népnek legbiztosabb, legnépszerűbb és legegészségesebb elhelyezése, szociális szempontokból is kiváló figyelmet érdemel.*

Mesterséges madárlélek. Ott, a hol a fészekodukat használják, a hernyók eltűnnek a fákról. Németországból jelentik, hogy a poseni gyümölcskert tulajdonosa felelti egy szaklapban, hogy a telepen 100—100 darab fészekodut akasztott fel a fák koronáiba s a madarak rövid idő alatt bele telepedtek az oduka. A gyümölcsstermes oly dus volt, mint azelőtt soha.

H I R E K.

A celldömölki apát beiktatása. Az eddigi megállapodások szerint Hollósy Rupert új apatunk hivatalos ünnepélyes beiktatása augusztus 15-én, vagyis Nagyboldogasszony napján fog megtörténni.

Dr Ostffy Lajos képviselőnk f. hó 13-án kemesesaljai ág. ev. egyházmegye Celldömölkön tartott közgyűlésen vett részt — még e napon Budapestre utazott és a képviselőház ülésén volt jelen, ahonnan tegnap az esti gyorsvonattal érkezett vissza városunkba és innen rövid tartózkodás után ostffyaszonfyai birtokára tavozott.

Áthelyezett bencés-tanár. Stengl Nep. Janos, eddigi komáromi főgimnáziumi bencés tanárt, kinek Celldömölkön rokonsága és kiterjedt ismeretése van, a főpát a közzei főgimnáziumba helyezte át.

Halálhír. Pető Menyhért Antal szent-benedekrendi áldozópap, kiérdemült gimnáziumi igazgató és jóságkormányzó, aki öreg napjait a dömölki apátság klastromában élte le, folyó hó 9-én városunkban 59 éves korában meghalt. Temetése 11-én délután ment végbe rendtársainak igaz, mély részvéte mellett.

Petició — ellenpetició. A bukott Marthy-párt petíciója ellen. — mint már említettük, — a győztes Ostffy-párt ellenpetíciót ad be, amelynek készítésével — (nem mint több napilap közölte: dr. Fekete Károly ügyvéd,) — hanem *dr. Ragályi Lajos* budapesti ügyvédé bízta meg, aki a mandátumok megtámadása iránti perekben országsszerle elismert specialista és az 1906-iki választások után is a megtámadott mandátumoknak legnagyobb részét ő védte és pedig mind — sikerrel. Az Ostffy-párt tehát nyugodt lehet, — az ellenpetíció biztos és erős ellenadatai, ily erőteljes védelemmel karöltve, gyerekjáték módjára fogják a petíció gyöngé, alaptalan adatait megsemmisítve, ennek elutasítását eredményezni.

zsufova voltak. Örült mindenki a tavasznak, a szabad idejének és mindenki kibaszalta a kínálózkodó szórakozást, amint csak lehetett.

Az életörömtől megcsömörített Tibor gróf meglepetve nézte a ligeti sokaságot. Csupa boldog, derős embert látott maga körül. Tehát még vannak emberek, akik élvezik az életet. És lassanként telemelkedett ő is a ligeti hangulattól. Blazirt arcán gyöngé mosoly jelent meg és érdeklődéssel nézte a hullámzó tömeget. A leányokra, a kacagó, ünneplő varróleányukra, meg különösen melegen nézett és nem egy leányka, akár egy nagyvilági nő, úgy incselkedett véle, úgy mosolygott vissza reá.

A gróf határozottan jól érezte magát. Egészen felvidult és halkán liyörészve bement egy nyári kávéházba, hogy valamit egyék. A helyiség zsufova volt. Sehöl üres asztalra nem talált. Körülnézett. Egy asztalnál két nő ült. Egy egyszerűen öltözött idősebb nő és egy leány. A leányon megakadt a gróf szeme. Üde, fiatal, karcsú és kívánatosan telt leányka volt. Egyszerűen kék-fehér

caikos kartonruhácska simult plasztikus természethez és blazara egy szerény ibolyacsokor volt tüzre. Felünn fehér arccskája, ajkletei dus haja és sötétkék szemei egyszerűen elbűvölték a grófot. A leányka észrevette a gróf firkésző nézését, gyöngén elpirult és leültette szemeit. Mint valami mágnes, úgy vonzotta a grófot a leányka. Meg aztán hely sem volt más a kávéházban. Hirtelen elhatározással a gróf az asztalhoz tartott. Ott megállt, megemelte kalapját és engedelmet kért, hogy leülhessen. Majd még hirtelenebb elhatározással bemutatkozott.

— Kovács Ferenc bankhivatalnok vagyok

A leányka fölig pirulva, halkán szólott:

— Kovács Klári . . . — az édes anyám.

A gróf sonkát rendelt és közben nagyon diszkretnen, nagyon lágyan nézett a leányra. A zene, az irlalmatlan rossz cigányzene pedig szólott. És felvillanyozta a leánykát, aki a zene liemei szerint ringatta keccesen testét és felvillanyozta a grófot, akit egyre jobban elbűvölt a leány természetes szépsége és üdesége.

És nem azért volt a gróf világi, hogy alkalmat ne találjon a beszélgetésre. Félóra malva már úgy beszélgettek, mint régi ismerősök és a leányka édesen kacagott a gróf párisi történelme. Csakhamar megtudta a gróf, hogy a leányka egy belvárosi varrodában dolgozik heti husz koronáért és anyja egy vasuti hivatalnok özvegye.

Az is megengedett, hogy hazakisérje őket. És az uton azt is kieszközölte a gróf, hogy Klárikát másnap a varrodánál várhassa.

Bolondos egy tavasz volt. A gróf napról-napra, este hét órákor várta Klárikát a varroda előtt. És napról-napra hűségesen hazáig kísérté, ki a külvárosba, gyalog, Sötét utcákon, átjáró kapukon keresztül és a sötétebb részeken, hazáig, — sok édes, titkos csók csatant el.

Napról-napra szerelmesebb lett a gróf, akár egy diák és nem merte bevalani Klárikának igazi nevét, rangját, mert félt, hogy elveszti kincsét, boldogságát.

Vasutasok zászlószentelése. A múlt vasárnapon folyt le a vasutasok zászlószentelési ünnepélye és pedig olyan fényes keretben, melyhez hasonló ünnepség városunkban már régtől fogva nem volt. Az ünnepelő közönség reggeli 9 órakor vonult a felszentelendő zászlóval és koszorúslányok kíséretében az apátsági templomba, ahol ünnepi mise tartatott és a zászló felszenteltetett. Majd Jándi Bernardin, pápai szent Benedek-rendi igazgató mondott nagyhatású ünnepi beszédet. Ezután kezdetét vette a szegbeverés, mely aktus céljaira nagy, díszes sátozt állítottak fel a templom mellett. Az első szegzet özv. Szőgyény-Marich Ferencné szül. Gorczye Paula grófnő ütötte a zászló nyelébe, utána pedig a többi ezernyi résztvevő közönség. E művelet délutáni 1 óráig tartott. A vasutasok ezután a Griff-szálló nagytermébe vonultak ünnepi bankettre, mely délutáni 5 óráig tartott s akkor az összesereglett helybeli és vidéki vendégek Sárközi Géza és a vörösvári rezésbanda felváltó zenéje mellett táncba fogott. A mulató vendégek reggeli 5 óráig maradtak együtt s csak ekkor lehetett észlelni a sorok ritkulását, a táncolók oszladozását. A táncban mintegy 300 párnyi fiatalag vett részt. — A banketten több toaszt hangzott el. Tarri K. üzletvezetési felügyelő szép beszédében a celli vasutasokat és az ünnepély rendezőségét éltette. A rendezőség részéről Karsay János üdvözölte az üzletvezetőség kiküldött felügyelőjét. Az ünnepély mintegy 4000 kor. bevételt eredményezett, mely szám élénken dokumentálja a zászlószentelési ünnepélynek minden tekintetben nagyarányú sikerét. Lapunk jövő számában leküldjük az adakozók névsorát. Ha azonban valaki kimarad ebből, ami ilyen nagyarányú intézkedéseknél könnyen megtörténik, az illetőnek pénzbeli adománya a feleslegben mutatattik ki.

Famegmunkáló ipar. Berecz Lajos helybeli asztalos famegmunkáló gépet szerzett magának, minek üzembevitelére engedélyt kapott. A nyert engedélyt, mint értesülünk, a belügyminiszter is jóváhagyta.

Es egy napon merészet, nagyot gondolt gróf Csányi Tibor. Egy este, varroda után, meglátogatta Klárikákat és megkérte kezét. Az özvegyasszony majd elájult, a mikor a gróf felfedte igazi nevét és Klárka úgy zokogott, mint egy gyermek, a ki nagyon kikapott.

A gróf gyöngéden csitította a leányt és biztosította, hogy a legkomojabb szándékai vannak. Lassau-lassau magukhoz tértek az egyszerű emberek és egy órai ostrom után elérte a gróf az özvegytől azt, hogy Klárka másnap bemegy az ő költségére az angol kisasszonyokhoz és hat hónap mulva megtartják az eljegyzést.

A mágnásvilág napokig beszélt erről a szenzációról. Hogyne. Nem kis dolog az, hogy egy Csányi gróf feleségül vesz egy egyszerű varróleánykát.

Épen husvétra esett az esküvő. A házaspár esküvő napján, délután kiment a ligetbe. És meguzsonáltak abban a kávéházban, ahol először találkoztak.

Az éjjeli express vonattal pedig nász-utra mentek — Párisba.

A komenesaljai ág. ev. egyházmegye évi rendes közgyűlése folyó hó 13-án d. e. tartatott meg a nemedömölki ev. templomban. A gyűlésen a távoz. szép nagy számban jelentek meg, köztük dr. Ostffy Lajos országgyűlési képviselő is, aki, mint az egyházmegye jegyzője, a közgyűlés is a jegyzőkönyvet vezette. A közgyűlést dr. Berzsenyi Jenő, egyházmegyei-felügyelő nyitotta meg szép beszéddel, amelynek kapcsán megemlékezett a prot. egyházra annyira szerelmes Borromaeus pápa encyclica kihirdetése folytán keletkezett mozgalomról, jelezte, hogy a képviselőházban ezen ügyben interpelláció készül és azon reményét fejezte ki, hogy a sérelem orvoslására a képviselőház a békés eszközöket meg fogja találni. A megnyitó beszéd után az esperes évi jelentése került napirendre, amelynek kapcsán Mód Lénárd, nagyszimonyi lelkész arról az egyházmegyéről ért örvendetes eseményről emlékezett meg, hogy dr. Ostffy Lajost az egyházmegye világi jegyzőjét, a legutóbb megtartott országgyűlési képviselőválasztások alkalmával a celdömölki választókörlet képviselőjévé választotta. Előadói indítványt terjeszt elő, hogy a közgyűlés ezt örömmel vegye tudomásul és ebbeli örömeinek a jegyzőkönyvben adjon kifejezést. A közgyűlés ezen indítványhoz óriási lelkesedéssel közfelkiáltással, egyhangulag hozzájárult és őszinte ragaszkodásuknak a jelenvolt képviselőknek szóval is kifejezést adtak. Az elnök erre az indítvány jegyzőkönyvre foglalását elrendelte. Következett ezután a tárgysorozat többi pontjának tárgyalása, amelynek során különösen két ügy adott nagyobb vitára alkalmat. Az egyik a véleményező bizottságnak a javaslata volt, hogy az eljáró esperesnek bizonyos esetekben napidíj és fuvar állapíttassék meg az illető gyülekezet terhére. Ezen indítványjal szemben Nagy Sándor dömölki lelkész terjesztette elő megindokolt ellenjavaslatát, amelyben kimutatta, hogy az esperes évi dotációjában ezen javadalmak már befoglaltnak, miért is az indítvány elfogadását a gyülekezetek jogosulatlan megterhelésének tartja és ezért a véleményező bizottság javaslatának elvetését indítványozza. A közgyűlés azután egyhangulag Nagy Sándor ellenjavaslatát fogadta el, illetve a véleményező bizottság javaslatát elvetette és kimondta, hogy az esperes ily esetekben napidíj és fuvarra igényt nem tarthat. Értelmes vitát keltett még özv. Gayer Gyuláné felebbeszése az egyházközség által 3 évre kivettelt adó ellen, — amely felebbeszésnek az egyházmegye számvérőszéke helyt adott és határozatilag kimondta, hogy az egyházközség a hitközségi adót csak 1 évre veheti ki. A közgyűlés további folyamán elhatározta, hogy az egyházmegye történetét megírja és ezzel Hutter Zsigmond csöngei ev. lelkészt bízta meg, aki a megbízást a legnagyobb készséggel elfogadta — annál is inkább mert dr. Ostffy Lajos, aki a prot. egyház történetével már régebben behatóbban foglalkozott, a legnagyobb foku támogatását és utbaigazítását, a történetírónak megígérte. — A tárgysorozat többi apróbb pontjainak letárgyalása után elnök a közgyűlést bezárta, a résztvevő tagok pedig Celdömölkre vonultak be ahol, Nagy András vendéglőjében tartott társas-ebéden lelkes hangulatban a késő délutáni órákig együtt maradtak.

Ügyvédjelöltek mozgalma. Annak or-zsárgerte megindult mozgalomnak, mely az igazságügyminiszter új reform-javaslatának ügyvédjelöltekre vonatkozó szerelmes része ellen irányul, a hullamai már megyénkbe is eljutottak. — A szombathelyi ügyvédi kamara területén működő ügyvédjelöltek f. hó 19-én tartják tiltakozó nagy-gyűlésüket Szombathelyen, amelyen — értesülésünk szerint — a celdömölki ügyvédjelöltek is részt vesznek.

Lég-hajó városunk fölött. F. hó 12-én délelőtt fél 12 óra tájban a láthatár északnyugati felén egy sárga lég-hajó tűnt fel, amely a szél által hajva nagy gyorsasággal közeledett városunk felé és körülbelül 12 óra-kor nagy magasságból elrepülvén városunk fölött, délkeleti irányban tovarepült. A lég-hajó körülbelül 1000 méter magasságban lebegett és a bentlők felől, jó látás-öveket csak annyit lehetett meglátni, hogy katonai sapkában voltak és így valami katonai lég-hajó lehetett, amit igazol, némileg azon körülmény is, hogy értesülésünk szerint Huj-maskeren délután 2 óra után le is szállt. Egyidejűleg egy nagy szürke automobil is robogott városunkon keresztül, amely a lég-hajót kísérte. A nem mindennapi események az utcákon számos nézője akadt.

Celdömölki csodák. E címen néhány budapesti napilapban a következő hír jelent meg: *Suodrygyűri a nap körül.* Celdömölkről írják: Tegnap délelőtt 11 órakor nagyon szép égi tűnműny ejtette csodálatba a kis dunántúli városka lakosságát. A nap körül, mintegy száz méter átmérőjű, vakító fényességű gyűrű képződött, melynek centrumában a nap állott. A tűnműny egy negyed óra hosszúságú tartott. A városka egész népsége az utcára szaladt és a tudatlan népség mindjárt háborút jósolt az égitűnműny láttára. — Mint-hogy nekünk — sajnos — nem állt elő mindnyomban e hírből közölt szép égitűnműnyt megcsodálnunk, fenntartással közöljük is, de mindenestre érdekesnek tartjuk az illető lap, épen nem hízegő kritikáját, illetve jelzőjét a városka tudatlan népségéről.

Tífusz. Kenyeriben egy ember tífuszban megbetegedett. Az illető Lakatos István, akit a legmondosabb orvosi gyógykezelés alá vettek.

Tűz. Szergyében folyó hó 9-én történt ki. Molnár József ottani gazdálkodó káralja égett le.

Egy gyáras család öröme. A sopronmegyei Beled község lakosságát háborzongatóan tragikus esemény tartja napok óta izgatottságban. Horváth Ferenc téglagyáros ugyanis hétfőn délután agyonlőtte feleségét, sógorát Karsay Imre szilsárkányi evangélikus lelkészt, azután pedig maga ellen fordította a gyilkos fegyvert. Horváth Ferenc, ki jómódú földbirtokos, már a múlt év óta válópörben volt feleségével. Az őszel egy ízben már lelovással fenyegette a feleségét, aki akkor a kapuvári járásbírósnál föl is jelentette, de csak becsületértés miatt állták el Horváthot husz korona pénzbírságra. Az életveszélyes fenyegetést nem lehetett bebizonyítani. — A civódás tulajdonképen oka a beledi téglagyár volt, mely eredetileg Horváth Ferencné és Karsay Imréné, továbbá Horváth Ferenc és Szabó József sopronnemeti birtokos közös tulajdona volt. Horváth Ferenc azonban nagyobb kárt okozott a tarat tulajdonosoknak, mi

